

Codul de Bună Conviețuire

Trecând granița problemelor economice, avem nevoie de o ghidare corectă, cu ajutorul căreia ideea conviețuirii pașnice nu numai că sună frumos, dar să se și realizeze în concret, mai ales în condițiile unui trecut în care au existat destule conflicte. Ca răspuns la această necesitate, s-a născut ideea **Codului de Bună Conviețuire**, care se elaborează în colaborare cu instituții de specialitate atât românești, cât și maghiare.

Acest cod nu este conceput ca un act normativ propus pentru aprobare la nivel național, cu atât mai mult cu cât cadrul legal existent în domeniu oferă o bază legală solidă acțiunilor de recunoaștere și exercitare a drepturilor minorităților. Cu titlu de exemplu amintim Legea nr. 282/2007 prin care s-a ratificat Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare, Legea nr. 33/1995 pentru ratificarea Convenției-cadru pentru protecția minorităților naționale, dar și Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală. Însă, chiar dacă există un cadru legislativ suficient, lipsesc elementele necesare unui mecanism eficient pentru realizarea în concret a conviețuirii netulburate de diferiți factori.

Acest mecanism despre care credem că ar fi eficient se bazează pe o colaborare la nivelul autorităților administrației publice locale, care în primul rând ar include regulile stabilite de comun acord în propriile regulamente de organizare și funcționare. Ca să invocăm o situație concretă, se poate stabili de comun acord, ca în acele localități în care procentul populației minoritare deși nu atinge 20%, peste care legea obligă autoritățile la conformarea unor norme, autoritățile să respecte aceste norme voluntar.

Acest Cod își propune deci implementarea în județul nostru a bunelor practici înfăptuite de reprezentanții diferitelor națiuni în domeniul conviețuirii corespunzătoare, statuând exemplul astfel localităților și autorităților administrației publice aflate în situație asemănătoare.